

Straatnaamgeving Carnissedreef e.a.

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam,

Gelezen het voorstel van de directie Wijken, Participatie en Stadsarchief, Cluster Dienstverlening van 18 maart 2023 (str.n.cie. nummer D2303-275855);

gelet op het ter zake ingekomen advies van de Commissie van advies inzake straatnamen en gedenktekens, na kennisgeving aan de wijkraad, ten aanzien van de punten I., II. en III., alsmede op de bepalingen van de Straatnamenverordening 2014;

besluit:

I. Te wijzigen:

De verbinding die op de bijgevoegde tekening STR_2022-12 is aangeduid met het cijfer 1:

1. Carnissedreef

II. Te benoemen:

De verbindingen, het plein en de bruggen die op de bijgevoegde tekening STR_2022-12 zijn aangeduid met de cijfers 2 tot en met 14:

2. Maria Vlierpad
3. S.K. Trimurtipad
4. Michaël Slorypad
5. JocelineClemenciastraat
6. Frank Martinus Arionpad
7. AmílcarCabralpad
8. Betico Croesplein
9. Anton de Komstraat
10. RasunaSaidpad
11. RuhanaKudduspad
12. Carnissedreefbrug
13. JocelineClemenciabrug
14. Anton de Kombrug

III. Te bepalen dat dit besluit met ingang van heden van kracht wordt.

Aldus vastgesteld namens het college van burgemeester en wethouders van Rotterdam op 15 november 2024

*De wethouder Handhaving, Buitenruimte en Mobiliteit,
Pascal Lansink-Bastemeijer*

Dit gemeentebblad ligt ook ter inzage bij het Concern Informatiecentrum Rotterdam (CIC): 010-267 2514 of bir@rotterdam.nl

Toelichting:

Ten oosten van deze nieuwbouwwijk zijn enkele jaren geleden in het kader van de initiatiefnota 'Straatnamen, zet diversiteit letterlijk op de kaart!' straten vernoemd naar Tula, Sablika, Boni, Virginia Gaai, Janey Tetary en Thico, ter herinnering aan hun actieve verzet tegen de slavernij en koloniale overheersing.

Voor de nieuwbouwwijk op de locatie Carnissedreef adviseert de commissie om personen te vernoemen die zich in woord en geschrift in antiekoloniale zin hebben geuit. Hiermee vormt deze wijk, samen met de wijk rondom de Tulastraat, een ensemble dat verwijst naar de koloniale geschiedenis. De namen die mede op voorspraak van de wijkraad en omwonenden tijdens bewonersavonden worden geadviseerd zijn:

Amílcar Cabral

Amílcar Lopes Cabral (1924-1973) was een Guinee-Bissause/Kaapverdische landbouwingenieur, schrijver en politicus. Cabral was leider van de onafhankelijkheidsbeweging in Guinee-Bissau en op de Kaapverdische Eilanden. Door zijn vele boeken en brochures wordt hij gezien als een van belangrijkste theoretici en grondleggers van het Afrikaanse antikoloniale denken. Cabral werd in 1973 vermoord.

Anton de Kom

Cornelis Gerhard Anton de Kom (1898-1945) was een Surinaamse schrijver en onafhankelijkheidsstrijder. De Kom was actief in socialistische kringen en werd, nadat hij zich in 1932 na enkele jaren in Nederland opnieuw vestigde in Suriname, door de koloniale autoriteiten in de gaten gehouden. In 1933 werd De Kom gearresteerd en verbannen naar Nederland. Daar schreef hij het boek *Wij slaven van Suriname*. Na de Duitse inval in 1940 sloot De Kom zich aan bij het communistische verzet. In 1944 werd De Kom gearresteerd; vlak voor de bevrijding overleed De Kom in een buitenkamp van het concentratiekamp Neuengamme.

Betico Croes

Gilberto François "Betico" Croes (1938-1986) was een Arubaans politicus en voorvechter van autonomie voor Aruba. Croes nam als leider van de partij Movimiento Electoral di Pueblo (MEP) deel aan de Koninkrijkscommissie ter voorbereiding van de status aparte van Aruba, een status waar Croes als politicus voor streed. Op 31 december 1985, één dag voor het ingaan van de status aparte voor Aruba, raakte Croes door een verkeersongeluk in een coma waaruit hij niet meer ontwaakte.

Frank Martinus Arion

Frank Efraim Martinus (1936-2015) was een Curaçaose schrijver, dichter en taalwetenschapper. Arion schreef over de politieke thematiek in zijn romans en steunde de onafhankelijkheidsstrijd. Hij spande zich op verschillende manieren in voor het Papiaments. Hij richtte de eerste school op waarin het onderwijs werd verzorgd in het Papiaments en hij deed onderzoek naar het ontstaan van het Papiaments.

Joceline Clemencia

Joceline Andrea Clemencia (1952-2011) was een Curaçaose taalwetenschapper, taalactivist, schrijver, feminist en onafhankelijkheidsactivist.

Clemencia was een bekend voorvechter van het gebruik en de erkenning van het Papiaments als officiële taal van de Nederlandse Antillen. Zij heeft zich ingezet voor de emancipatie en onafhankelijkheid van Curaçao. Dit deed zij onder andere door haar werkzaamheden als directeur van het Cultural Institute Independence en haar vele lezingen over de (slavernij) geschiedenis van Curaçao.

Maria Vlier

Maria Louisa Elisabeth Vlier (1828-1908) was een Surinaamse leraar en de schrijver van het eerste schoolboek over Suriname. Haar doel hiermee was om de schoolkinderen van Suriname te informeren over de geschiedenis van hun land. Vlier leefde in een tijd waarin men voorzichtig moest zijn om in negatieve zin over de koloniale overheid te praten, desondanks noemde zij in haar boek de slavenhandel misdadig.

Michaël Slory

Michaël Arnoldus Slory (1935-2018) was een Surinaams schrijver en dichter. Slory wordt gezien als een van de belangrijkste dichters in het Sranantongo, een in Suriname gesproken creoolse taal. Als postkoloniale auteur maakte hij zich sterk voor het nationale bewustzijn en de opbouw van Suriname.

Rasuna Said

Rasuna Said (1910-1965) was een Indonesische journalist, onafhankelijkheidsstrijder en strijder voor vrouwenrechten. Said hield toespraken en gaf lezingen waarmee ze mensen enthousiasmeerde tegen het kolonialisme te strijden. Tijdens een van haar toespraken wordt ze gearresteerd en beschuldigd van 'haatzaaien'. Ze richt na haar vrijlating een speciale meisjesschool op, waar ze haar leerlingen bewust maakt van de belangrijke rol van vrouwen in de onafhankelijkheidsstrijd. Ook schreef ze als journalist meerdere artikelen waarin ze het Nederlands kolonialisme bekritiseerde.

Ruhana Kuddus

Ruhana Kuddus (1884-1974) was een Indonesische activist voor onderwijs voor vrouwen, journalist en verzetsstrijder. Kuddus was de eerste vrouwelijke journalist in de Indonesische geschiedenis. Zij uitte kritiek op het koloniale bewind via haar schrijven in de krant. Wanneer de krant waar zij voor schrijft, verboden wordt door de koloniale overheid, start zij in 1912 haar eigen krant. Later helpt ze op verschillende wijzen de politieke beweging tegen de koloniale bezetter, waaronder door het schrijven van pamfletten.

S.K. Trimurti

Surastri Karma Trimurti (1912-2008) was een Indonesische journalist, schrijver en leraar. Trimurti deed mee aan de Indonesische onafhankelijkheidsbeweging door het verspreiden van antikoloniale pamfletten en haar werk als journalist voor verschillende kranten. Zij is vanwege haar verzet zowel door de Nederlanders als de Japanners gevangengenomen.

Onnderschriften

2. Maria Vlierpad
Surinaamse schrijver en leraar (1828-1908).
3. S.K. Trimurtipad
Indonesische journalist (1912-2008).
4. Michaël Slorypad
Surinaamse schrijver (1935-2018).
5. Joceline Clemenciastraat
Curaçaose schrijver (1952-2011).
6. Frank Martinus Arionpad
Curaçaose schrijver (1936-2015).
7. Amílcar Cabralpad
Kaapverdische vrijheidsstrijder (1924-1973).
8. Betico Croesplein
Arubaans politicus (1938-1986).
9. Anton de Komstraat
Schrijver en vrijheidsstrijder (1898-1945).
10. Rasuna Saidpad
Indonesische journalist (1910-1965).
11. Ruhana Kudduspad
Indonesische journalist (1884-1974).
12. Carnissedreefbrug
13. Joceline Clemenciabrug
Curaçaose schrijver (1952-2011).
14. Anton de Kombrug
Schrijver en vrijheidsstrijder (1898-1945).

